

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.140/2026/4.
A felperes:	Közbeszerzési Hatóság elnöke (cím1)
A felperes képviselője:	dr. Demendi Ágnes kamarai jogtanácsos
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (cím2)
Az alperes képviselője:	dr. Kriston Kinga kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	érdekelt1 (cím3)
Az alperesei érdekelt képviselője:	ügyvédi iroda1 (cím4, eljár: dr. Sirály Katalin ügyvéd)
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben indult közigazgatási jogvita (hiv. szám: határozat1)
A fellebbezést benyújtó:	az alperesi érdekelt (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 103.K.701.109/2025/15. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 84.000 (nyolcvannégyezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló helysége1 Város Önkormányzata (a továbbiakban: ajánlatkérő) a belterületi közutak fejlesztésére a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított; a felhívás III.1.5) pontja alapján a szerződés a Kbt. 114. § (11) bekezdése alapján fenntartott; a VI.3.4) További információk pontjának 19.) alpontja szerint a 2022. évi általános forgalmi adó nélkül számított árbevétel kerül figyelembe vételre, melyről – beszámoló közzététele vagy közhiteles nyilvántartásból való elérhetősége hiányában – nyilatkozat szükséges.

[2] Az érdekelt, aki a nyertes ajánlattevő és a vállalkozási szerződést is vele kötötték meg, a 2023. május 24. napján benyújtott ajánlatában tett nyilatkozata szerint előző évben 966.058.912 forint árbevételt ért el.

[3] Az érdekelt taggyűlése a 2022. január 1 – 2022. december 31. időszakra vonatkozó általános üzleti évet záró egyszerűsített éves beszámolóját 2023. május 15. napján elfogadta, 2023. május 25. napján a független könyvvizsgálói jelentés is elkészült; azt közhiteles nyilvántartásban 2024. január 22., majd november 6. napjain tette közzé; ezen utóbbi eredménykimutatása 001. számú sora alapján értékesítésének nettó árbevétele 1.653.420.000 forintot tett ki.

[4] Ezen beszámoló ismeretében a felperes hivatalbóli jogorvoslati eljárást kezdeményezett az alperesnél a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja, valamint a Kbt. 2. § (3) bekezdésében írtak megsértése miatt, mivel a jogszabályban tilalmazott hamis adat szolgáltatása történt, mely kihatott az ajánlatkérő döntésére is.

[5] Az alperes a határozat1 számú határozatában a Kbt. 2. § (3) bekezdésének érdekelt általi megsértését megállapította, valamint vele szemben 1.400.000 forint bírságot szabott ki. Rögzítette, hogy az érdekelt 2023. május 24. napján benyújtott ajánlata árbevételként – a 2023. május 22. napján kelt nyilatkozata szerint – 966.058.912 forintot tartalmazott; míg a 2023. május 25. napján kelt, általa megbízott független könyvvizsgáló által készített jelentés szerint az 1.653.420.000 forintot tett ki. Az utóbbi adatot tartalmazó beszámoló 2024. november 6. napján került közzétételre, ezért az ajánlatkérő nem volt abban a helyzetben, hogy a nyilatkozatban szereplő adat valóságtartalmát ellenőrizni tudja. Az ajánlattevőtől elvárható, hogy a közbeszerzési eljárásban való részvételhez szükséges adatot

olyan pontossággal határozza meg, amelyből eldönthető a közbeszerzésben való részvétel feltételének teljesítése. Az érdekelt magatartása a Kbt. 2. § (3) bekezdésében foglalt jóhiszemű és tisztességes joggyakorlás alapelvébe ütközik. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjában írt kizáró ok miatt jogkövetkezmények (kizárás, közbeszerzés érvénytelenné nyilvánítása) alkalmazására az ajánlatkérő köteles. A bírság kiszabásának jogalapját a Kbt. 145. § (2) bekezdése, 165. § (2) bekezdés d) pontja, a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja képezte.

A kereset, a védírat, az érdekelt nyilatkozata

[6] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja megsértésének megállapítását, és a bírság összegének a jogsértés súlyához mérten maximumára való felemelését; másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az alperes az adatközléssel kapcsolatos tényeket körülményeket a határozatában helyesen rögzítette, az abból levont következtetése azonban téves. Az érdekelt magatartása a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjában írt hamis adatszolgáltatásnak minősült, ugyanis szándékosan hamis adatot tartalmazó nyilatkozatot tett. Emiatt a határozat indokolása és rendelkező része nincs összhangban. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának megsértése nem kizárólag az ajánlatkérő által mondható ki, ezáltal ugyanis nem lehetne érvényesíteni a későbbi közbeszerzési eljárásban való részvétel kizárását vagy a szerződés felmondását, ami a Kbt. garanciális szabályait kiüresíti.

[7] Az alperes védíratában és az érdekelt – az alpereshez csatlakozva – a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság a határozatot akként változtatta meg, hogy az érdekelt terhére a Kbt. 2. § (3) bekezdésének megsértését megállapító rendelkezést mellőzte, egyúttal a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának megsértését megállapította, ezért a vele szemben kiszabott bírság összegét 2.840.000 forintra felemelte.

[9] Abban a jogkérdésben döntött, miszerint az alperes helytállónan jutott-e arra a következtetésre, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti hamis adatszolgáltatás tényének megállapítása a Kbt. 69. § (2) bekezdéséből és a 73.§ (1) bekezdés b) pontjából fakadóan kizárólag az ajánlatkérő által lett volna lehetséges, ennek hiányában csak az alapelvi jogsértés megállapítására szorítkozhatott. Indokai szerint a felek helytállónan voltak figyelemmel arra, hogy a hamis adatszolgáltatás mint kizáró ok az ajánlatkérő Kbt. 69. §-ában szabályozott bírálati kötelezettségének részeként jelenik meg, amely az eset összes körülményének mérlegelését és az ajánlatkérő részéről – adott esetben további közbeszerzési eljárásokra kiható – felelős döntést igényel. Ez az ajánlatkérői eljárás a jogorvoslati eljárásban az ajánlatkérőn számonkérhető. Helytállónan hivatkozott a felperes arra, hogy a

kezdeményezés olyan egyedi, nem vitatott tényálláson alapul, mely szerint az ajánlatkérő a bírálati szakban nem ismer(het)te fel azt, hogy az érdekelt hamis adatot szolgáltatott, ez okból nem a bírálati cselekmény jogszerűsége volt a kezdeményezés tárgya, hanem az érdekelt cselekménye. Tévesen jutott az alperes arra a következtetésre, hogy az ajánlatkérői kötelezettségek elvonásával járna a tételes jogi rendelkezés részéről történő megállapítása, miután a tisztázott tényállás alapján a Kbt. Hatodik része szerinti jogorvoslati eljárásban a hatáskörébe tartozó valamennyi eszköz rendelkezésre állt. A Kbt. 165. § (2) bekezdés c) pontja az alperest a jogsértés megtörténtének megállapítására, míg a d) pont e mellett egyben a (3) bekezdésben felsorolt jogkövetkezmények alkalmazására hatalmazza fel. Ez utóbbi a jogsértő szankcionálására biztosít lehetőséget [ami adott esetben a Kbt. 165. § (6) bekezdés e) pontja szerint kötelezettség]), ám csak az esetben nevesíti az ajánlatkérőt kifejezetten, amikor az alkalmazandó szankció azt indokolja. A Kbt. rendszerében a hamis adatszolgáltatásnak több jogkövetkezménye is lehet. Így például ez eredményezheti a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján az ajánlattevő adott közbeszerzési eljárásból való kizárását, a 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint a későbbi közbeszerzési eljárásokból való kizárást, illetve akár a 143. § (2) bekezdése értelmében a már megkötött szerződés felmondásának következményével is járhat. Utóbbi kettő szükségszerűen kapcsolódik az elsőhöz. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerint a hamis adatszolgáltatás központi elemét az ajánlattevő jogszerűtlen magatartása képezi, tehát ezen kizáró ok az ajánlattevő által az adott eljárásban elkövetett hamis adatszolgáltatást, illetve hamis nyilatkozattételt szankcionálja, e magatartásnál nem az ajánlatkérő szerepe az elsődleges szempont. A Kbt. 69. § (2) bekezdése, illetve 73. § (1) bekezdés b) pontja valóban vizsgálati és megállapítási kötelezettséget ír elő az ajánlatkérő számára, amennyiben a hamis adatszolgáltatásból fakadó kizárás fennállását észleli. Abban az esetben viszont, ha a hamis adatszolgáltatás körülményeinek tapasztalásától objektív módon el van zárva, nem következhet az, hogy ezen ajánlattevői jogsértő magatartás Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezményének megállapíthatósága elmaradjon. A hamis adatszolgáltatás lényegében az ajánlatkérő megtevesztésére irányul, a perbeli esetben e magatartás az ajánlatkérő döntését érdemben befolyásolta: a hamis adatszolgáltatás tényét nem volt esélye felismerni és a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket alkalmazni. A Kbt. rendszerével lenne ellentétes, ha a hamis adatszolgáltatás ezen legsúlyosabb esete – amikor az ajánlatkérőt úgy tévesztette meg a hamis nyilatkozat, hogy azt nem ismerhette fel, és az a közbeszerzési eljárás eredményét ténylegesen is befolyásolta – hivatalból kezdeményezett jogorvoslati eljárásban ne lenne megállapítható az ajánlattevő terhére; a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjában nevesített jogsértés aktív elkövetése tehát az ajánlattevő magatartásához és nem az ajánlatkérő cselekményéhez kötődik.

[10] Az alapelvi rendelkezések szerinti jogsértés megállapításától az alperes abban az esetben tekinthet el, ha az tételes rendelkezésben maradéktalanul leképezhető. Az alapelvek azonban önmagukban is és a tételes szabályok mellett is válhatnak a jogszerű eljárás fokmérőivé. Ha a közbeszerzési eljárás során tanúsított valamely magatartás ugyan a tételes rendelkezéseknek megfelel, de elégtelen arra, hogy valamely alapelvi rendelkezést érvényre juttassa, akkor az alapelvi sérelem megállapítására kerülhet sor (Kfv.IV.37.950/2019/8.). Miután a tételes jogsértés megállapításának jelen esetben jogszabályi akadálya nem volt, az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a Kbt. rendszerében nem volt lehetőség számára ajánlatkérői megállapítás hiányában a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja sérelmének deklarálása. Erre ugyanis a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pontja lehetőséget biztosított. A tételes jogsértés megállapítása okán egyetértett a keresetben foglaltakkal, ezáltal a magasabb összegű bírság alkalmazhatóság alkalmazását tartotta szükségesnek.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[11] Az érdekelt fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és – tartalma szerint – a kereset elutasítását kérte, mivel az elsőfokú ítélet a Kbt. 2. § (7) bekezdését, a jogbiztonság alapelvét, és a jogorvoslathoz való jog alapelvét sérti. Hivatkozása szerint az ajánlattételkor a könyvelője által szolgáltatott adatokról nyilatkozott; azok valótlanúsága csak később derült ki. Az ajánlattételkor a hamis adatszolgáltatásról nem tudott, csak a nyilatkozatban írt adatokról volt tudomása. Álláspontja szerint a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja, 63. § (3) bekezdése, 73. § (1) bekezdés b) pontja, 142. § (1) bekezdése erre az esetre külön kötelezettséget számára nem írt elő. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja és (3) bekezdése nem kötelezettség előíró szabály, így azokat meg sem sérthette. A Kbt. 2. § (7) bekezdése miatt a Kbt. szabályai nem értelmezhetőek kiterjesztően sem az ajánlattevő kötelezettsége, sem a kötelezettségszegés esetére alkalmazandó szankció tekintetében. Jogszabálysértő a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának elsőfokú bíróság általi megállapítása, és arra alapítottan a közigazgatási bírság felemelése. A közbeszerzési eljárás befejeződött és a szerződést teljesítették. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti kizárás vagy a 143. § (2) bekezdése szerinti felmondás, elállás jogkövetkezménye alkalmazásának nincs helye. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontjában írt feltétel sem teljesül, hiszen ajánlattevőként nem zárták ki közbeszerzésből hamis adatszolgáltatás miatt. Méltánytalan, hogy a szerződés teljesítése után hosszabb idő elteltével alkalmazzanak kizárást. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont ha) alpontjában írt határidő is már majdnem letelt. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont alkalmazásának kizártságát támasztja alá a Kbt. Nagykommentárja és a Kúria Kfv.III.37.098/2015/8. számú ítélete is.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a hamis adatszolgáltatás ténye sem az alperesi, sem az elsőfokú eljárásban nem volt kétséges; a felperes utólagos tudomásszerzésre vonatkozó állítását a határozat nem vitatott megállapításai cáfolják. A hamis adatszolgáltatás szándékos voltát és az érdekelt rosszhiszeműségét bizonyítja az ajánlatkérői értesítés elmulasztása, továbbá az érdekelt csak akkor gondoskodott a 2022. évi egyszerűsített beszámolójának közzétételéről, amikor már a folyamatban lévő adóigazgatási eljárásban az adószáma felfüggesztésének veszélye forgott fenn, ezáltal is megghiúsította az ajánlatkérői ellenőrzés lehetőségét. Az elsőfokú bíróság kifejezetten a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljára figyelemmel és azzal összhangban rögzítette, miszerint abban az esetben, ha az ajánlatkérő objektív módon el volt zárva attól, hogy a hamis adatszolgáltatás körülményét tapasztalja, nem következhet az, hogy ezen ajánlattevői jogsértő magatartás Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezményének megállapíthatósága elmaradjon. A közérdek szempontjából méltánytalan és a Kbt. alapelveivel, kógcenciájával ellentétes, ha egy hamis adatszolgáltatást megvalósító gazdasági szereplővel szemben önmagában az idő múlására tekintettel mellőzésre kerülne a jogsértéshez fűzött jogkövetkezmények alkalmazása. Kizárólag a hamis adatszolgáltatásnak köszönhetően az érdekelt nem került kizárásra egy olyan közbeszerzési eljárásban, melyben érvényes ajánlatot sem tehetett volna, továbbá a közbeszerzési eljárás nyertese is lett, ezáltal jogsértő magatartással jutott a közbeszerzési szerződések közpénzt jelentő ellenszolgáltatásához. Megállapítható a Kbt. 62. § (1) bekezdés hb) alpontjának fennállása, mivel az elmaradt kizárás tárgyát képező hamis adatszolgáltatás mint közbeszerzési jogsértés megállapítása tekintetében került sor jogorvoslatra. Erre tekintettel a Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontjának alkalmazását lehetővé tevő kizáró ok

kezdetre a hamis adatszolgáltatást megállapító bírósági ítélet jogerőre emelkedésének időpontja. A Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti kizáró ok alkalmazása nem automatikus, hanem a közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjének mérlegelésére van bízva annak alkalmazása. A Kbt. 2021. február 1-jétől egyes kizáró okok megszövegezését átalakította, igazodva az Európai Unió Bíróságának kialakult ítélkezési gyakorlatához (C-41/18., C-267/18.). A gazdasági szereplőt a közbeszerzési irányelvek alapján megillető jogorvoslathoz való jog nem vész el, az a jelen közigazgatási perben és fellebbezési eljárás keretében került érvényesítésre.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a releváns körben helyesen rögzítette, az irányadó jogszabályi rendelkezéseket felhívta, és azok megfelelő értelmezésével megalapozott döntést hozott az ügyben, amelynek indokaival a másodfokú bíróság egyetértett; a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[15] Az elsőfokú bíróság a jogvita tárgyát helytállóan azonosította, miszerint abban kellett állást foglalnia, ha az ajánlatkérő objektív módon el van zárva attól, hogy a hamis adatszolgáltatás körülményeit észlelje, a közbeszerzési eljárásban a jogsértő, hamis adatszolgáltatás alapelvi [Kbt. 2. § (3) bekezdése] vagy tételes jogi [Kbt. 62. § (1) bekezdése] rendelkezés megsértésének minősül-e.

[16] Az alapelvek és a tételes jogi rendelkezések kapcsolatát a közbeszerzési eljárásban a felsőbíróság gyakorlata több eseti döntésében már meghatározta, e vonatkozásban az elsőfokú bíróság jogszerűen utalt a Kúria Kfv.IV.37.950/2019/8. számú határozatára. A jogalkotó az alapelvek megfelelő alkalmazását részletszabályok megalkotásával nem segítette, azonban a törvény dogmatikai rendszeréből ennek hiányában is kitűnik, hogy a Kbt. egyes, tételes jogi rendelkezései a Kbt. 1. §-ában meghatározott alapelvek hatályosulását célozzák. A Kbt. alapelvi rendelkezései általános törvényi követelményeket határoznak meg a közbeszerzési eljárás valamennyi résztvevője számára, melyek az eljárás teljes folyamatában jelen vannak. Az alapelveknek értelemszerűen az egyes tételes jogi rendelkezésekben érvényesülniük kell, a tételes rendelkezés igazodik az általános alapelvi rendelkezéssel, és nem fordítva. Éppen ezért tekinthet el az alapelvi rendelkezések szerinti jogsértés megállapításától az alperes abban az esetben, ha az a tételes rendelkezésben maradéktalanul leképezhető. Ez a hatásmechanizmus fordítottan nem jelentkezik, a Kbt. tételes rendelkezésének való megfelelés nem zárja ki az alapelvi sérelmet, ha az a tételes jog betartását jelentő, jogkövető magatartáshoz képest jelenik meg. Az alapelvek ekként

önmagukban (tételes rendelkezés sérelmének megállapítása nélkül) is lehetnek fokmérői a jogszerű eljárásnak. Ha a közbeszerzési eljárás során tanúsított valamely magatartás – amely egyébként a Kbt. által szabályozott közbeszerzési eljárási rend része – a tételes rendelkezéseknek megfelel, de elégtelen arra, hogy valamely alapelvi rendelkezést érvényre juttassa, úgy az alapelvi sérelem megállapítására kerülhet sor. A Kúria a közbeszerzési ügyekben kialakított ítélkezési gyakorlatot elemző csoportjának 2015.El.II.JGY.E.1.1 számú véleménye II.4. pontjában kifejtett következtetése szerint az alapelvek irányító szerepe egyre inkább nem a jogalkalmazásban, hanem a Kbt. részletszabályain keresztül érvényesül. A véleményben összefoglaltak az azóta eltelt időben megjelenő eseti döntésekben is megjelennek [Kfv.II.37.487/2017/3., Bírósági Határozatok Gyűjteménye (a továbbiakban: BHGY) - K-KJ-2018-116; Kfv.IV.37.950/2019/8., BHGY- K-KJ-2019-840].

[17] A Kbt. 62. § (1) bekezdése az eljárásban való részvételt feltételekhez köti: csak olyan gazdasági szereplők vehetnek részt közbeszerzési eljárásban, melyek nem állnak kizáró okok hatálya alatt. Amennyiben egy gazdasági szereplőről bebizonyosodik, hogy kizáró okok hatálya alatt áll, a kizárás ténye és ezzel együtt az ajánlatának érvénytelensége minden további vizsgálat nélkül megállapítható. A perbeli esetben az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárásban való részvétel jogát Kbt. 114. § (11) bekezdése alapján fenntartotta, tehát az árbevétel törvényi előírásban szabályozott kritérium. A bírálathoz a Kbt. 69. § (2) bekezdése szerinti érvényességi vizsgálat keretében az ajánlatkérő köteles megállapítani a kizáró okok fennálltát; neki kell elvégeznie a Kbt. 71. § - 72. §-ok szerinti bírálati cselekményeket, szükség szerint hiánypótlás, felvilágosításkérés keretében, így a Kbt. 114. § (11) bekezdése tekintetében is. Jogszerű ezért az elsőfokú ítélet indokolásában foglalt azon megállapítás, hogy a felek helytállóan voltak figyelemmel arra, hogy a hamis adatszolgáltatás mint kizáró ok az ajánlatkérő Kbt. 69. §-ában szabályozott bírálati kötelezettségének részeként jelenik meg, az eset összes körülményének mérlegelését és felelős – akár további közbeszerzési eljárásokra kiható – döntést igényel.

[18] Az elsőfokú ítélet szerint az érdekelt által megsértett jogszabály Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja, mely ugyan a kizáró okok cím alatt található, de az ajánlattevőkkel és a részvételre jelentkezőkkel kapcsolatos követelmények fejezetben. Alapítván hivatkozott tehát az érdekelt a fellebbezésében arra, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja nem kötelezettséget előíró szabály, az ugyanis az ajánlattevők vonatkozásában a valóságnak megfelelő adatok, nyilatkozatok szolgáltatásának a kötelezettségét írja elő, amit a Kbt. 62. § (3) bekezdése és 142. § (1) bekezdése sem változtat meg. Mindezek okán az elsőfokú ítéletben kifejtett jogértelmezés nem sérti a Kbt. 2. § (7) bekezdését.

[19] Relevancia nélkül érvelt az érdekelt a valótlan adatok felismerésének körülményeivel. A határozat egyik lényegi megállapítása, hogy az érdekelt az ajánlattevőként az árbevétele meghatározása körében kellő gondosság tanúsítását elmulasztotta, amit az érdekelt nem támadott, és ezt a kérdést a kereset sem érintette. Mindezek miatt az elsőfokú bíróságnak a Kp. 2. § (4) bekezdéséből következően nem kellett a perben vizsgálnia, hogy mi vezetett az érdekelt részéről a hamis adatszolgáltatáshoz, az menthető-e, emiatt ezen felvetések a fellebbezési eljárásban már nem tehetők vitássá.

[20] A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti kizáró ok az adott közbeszerzési eljárásban megvalósuló hamis adatszolgáltatásra, illetve hamis nyilatkozattételre vonatkozik. A Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján a hamis adatszolgáltatás szerinti kizáró ok fennállásának feltétele, hogy a hamis adat vagy nyilatkozat érdemben befolyásolja az ajánlatok értékelésére vonatkozó döntését. A kizáró ok megállapítása hiányában a jelen esetben az érdekelt lett a nyertes ajánlattevő, emiatt alappal állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a hamis adatszolgáltatás az ajánlatkérő döntését érdemben befolyásolta.

[21] A Kbt. által biztosított jogorvoslati jog nem látszólagos, annak tartalmi érvényesülését a Kbt. tételes jogi rendelkezései, így a Kbt. 165. § (2) bekezdése biztosítja. Az alperes a jogorvoslati eljárás keretében lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként dönt arról, hogy a benyújtott jogorvoslati kérelem, illetve hivatalbóli kezdeményezés alapos-e, megvalósult-e a közbeszerzésre, illetve a közbeszerzési eljárásra vonatkozó jogszabályok megsértése. Amennyiben a jogsértés nem állapítható meg, a jogorvoslati kérelmet elutasítja, a hivatalból indított vagy folytatott eljárásban megállapítja a jogsértés hiányát. Amennyiben a kérelem vagy a kezdeményezés alapos, úgy határozatában megállapítja a jogsértést, illetve emellett – az ügy tényállásának függvényében – alkalmazza a törvény által felsorolt jogkövetkezményeket. A hamis adatszolgáltatás, illetve nyilatkozattétel megvalósulásának konjunktív feltétele, hogy a hamis adat vagy nyilatkozat érdemben befolyásolja az ajánlatkérő kizárásra, alkalmasságra, műszaki leírásnak való megfelelésre vagy az ajánlatok értékelésére vonatkozó döntését, és hogy a gazdasági szereplő szándékosan vagy nem az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett szolgáltatassa a hamis adatot vagy tegyen hamis nyilatkozatot. Az ítéltábla egyetért az elsőfokú bírósággal: a jelen ügyben az ajánlatkérő objektív módon el volt zárva attól, hogy a hamis adatszolgáltatás körülményét tapasztalja vagyis annak tényét nem volt esélye felismerni, arról nem is tudhatott. Az érdekelt a hamis adatszolgáltatás hiányában nem is tehetett volna érvényes ajánlatot, nem lehetett volna nyertes a közbeszerzési eljárásban; mindezekből nem következhet, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja általa megvalósított megsértését és a Kbt. 165. § (6) bekezdés e) pontja szerinti jogkövetkezményt az alperes negligálhatná. A közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága és nyilvános ellenőrizhetőségének biztosítása, továbbá a közbeszerzések során a tisztességes verseny feltételeinek megteremtése preferált jogalkotói cél, amit a Kbt. preambuluma normajelleggel tartalmaz. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a hamis adatszolgáltatás tényének konkrét jogsértése megállapításának elmaradása a perbeli ügy egyedi súlyos tényeinek figyelembevételével a Kbt. rendszerével, emellett a jogalkotói célhoz kötött, teleologikus jogértelmezéssel menne szembe. A perbeli esetben éppen az alapvető rendelkezés sérelmének pusztá megállapítása lenne az elégtelen arra, hogy a nevesített jogsértésben rejlő aktív elkövetési magatartás és a jogsértés súlyosságát kifejezésre juttassa.

[22] A fellebbezés téves jogértelmezést fogalmazott meg: az elsőfokú bíróság nem a Kbt. kógens rendelkezéseinek tilalmazott kiterjesztő, hanem a rendszertani és teleologikus értelmezését végezte el, és megalapozott következtetésre jutott, amikor a Kbt. 2. § (3) bekezdésében foglalt, a közbeszerzési eljárásban a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek valamint a joggal való visszaélés tilalmának megsértése helyett a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja megsértését állapította meg. Az elsőfokú bíróság – az alperessel egyezően – az érdekelt magatartására a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerinti jogkövetkezményt változtatlanul alkalmazta, azonban kereseti kérelem hiányában a Kbt. 143.

§ (2) bekezdése és 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti jogkövetkezményt nem állapított meg az érdekelt terhére. Ezért alaptalan volt a fellebbezés indokolás aggályosságával kapcsolatos érvelése.

[23] Az érdekelt a felemelt bírságot a terhére rótt jogszabálysértés hiányára alapítottan vitatta, viszont az elsőfokú bíróság – a fent írtak szerint – jogszerűen tért át a tételes jogi [a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontjának] rendelkezés megsértésére, ezáltal az alkalmazott szankció a Kbt. 2. § (7) bekezdésével nem ellentétes.

[24] Mindezekre tekintettel az érdekelt a fellebbezésében nem adott elő olyan érvelést, ami az elsőfokú ítéletben foglalt jogi álláspont megdöntésére alkalmas lenne, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján – annak helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes érdekeltet a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2), (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (2) bekezdésére, 4. § (1) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[26] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott összegű fellebbezési illetéket az érdekelt a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján megfelelő eltéréssel alkalmazandó, a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a kötelezett megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 19.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Zakócs Ildikó s.k.
előadó bíró

dr. Farkas Ervin s.k.
bíró